

LAULUD

MILAREPA

Tiibeti keelest tõlkinud Linnart Mäll
Sõnumitooja nr. 15-16, august 1989

Kõuekõmin peagi vaibub,
vikerkaargi peagi haihtub,
maised rõõmud nagu uni.
Himud koovad kurja võrku,
hukatuse sisse viivad.
Eilsed varad täna kaovad,
täna elad, homme sured.
Sõbrast saanud vaenlane –
värske toitki roiskub solgiks.
Kurja vilju ise lõikad,
kindel varjupaik vaid headus!
pahest puhtaks pühi meel,
sest aeg on käes, jah, aeg on käes!
Elu kaduv, varsti surm,
vale endast pühi välja!
Libekeelseid ära kuula,
õpetajat usalda,
sest aeg on käes, jah, on käes!
Lõbudesse ära visku,
pääsemise peale mõtle,
sest aeg on käes, jah, aeg on käes!

Puhta kalju eraklas:
ülal kõrgel valge lumi,
allpool õilsad ohverdajad,
taga jäised liustikud,
eespool metsad mõnusad.
Orus rohetavad aasad,
värvilised lilled, lõhnad,
mesilased, putukad.
Järvedel ja jõgedel
mõtteis pardid, nokad sulis.
Puude okstel sihvakail
linnud sulnilt sädistavad.
Lõhnu kandvas pehmes tuules
põõsaoksad vöbisevad.
Kõrgel puude latvadel
ahvikarjad turnivad.
Rohetaval laial niidul
neljajalgseid rohtu söövad.
Karjus vaatab oma loomi,
mängib rõõmsalt vilepilli.

Ilmamõnu ihkajad
tühja-tähja toimetavad.
Mina, rahu leidnu, vaatlen
ülalt puhta kalju pealt:
himud on vaid virvendused,
elu – petlik unenägu.
Mõtlen kaduvuse peale,
tunnen kaasa õnnetuile.

Kuldne hiiglus pildil tuhmub,
see ju näivust meile näitab,
kõige kaudu õpetab.

Sellest mõtle, tõde teosta!

Hallas närbub sinilill,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Nool see tapab kitsetalle,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Niitja niidab riisivarre,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Nuga siidikanga lõikab,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Vääriskivi leiad-kaotad,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Loodud noorkuu peagi vana,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Sünnib inimlaps ja sureb,
see ju näivust meile näitab,
kõige kadu õpetab.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Võrdluspilte meeles hoia,
inimeste hüveks laula!
Mõtled: aega on veel palju.
Ütlen: aega on nii vähe,
surmahetk ei ole teada.
Sellest mõtle, tõde teosta!

Tüdruk kallis, milleks häbi,
kuula viivuks minu laulu!
Tobedat mõtet pead häbiks,
häbened seda, mis häbiks ei vääri.
Mina mõistan häbiväärset,
kõnet, keha, meelt ei varja.
Kus on kehal häbi koht?
Keha kasvab meheks-naiseks,
seda tead sa väga hästi.
Ütle mulle, kas tead seda,
Kes soomärgid ära keelas?
Inimesed enamikus
häbitud ja vääritud.
Rahapakk on häbi tütar,
kauka sees on häbi poeg!
Ihnsus, kurjus, kõver meel,
halvad teod ja kaksikkeel,
usalduse petmine –
see on häbi tõeline!

Mina olen, olen keegi,
olen erak mägedes,
mina olen Milarepa.
Koobas kitsas, mõte avar,
rõivas hõre, süda soe,
toit on kasin, kõht on täis,
aitan meelsalt püüdlejaid,
usaldajaid lohutan,
surmahirmu hävitan.
Elan kodukoldeta,
vara kokku kuhjamata.
Pahe piinast vaba olen,
upsakusest vaba olen,
krahmamisest vaba olen.
Valu sõlme lahti sõlmin,
Nõtradele toeks ma olen,
usaldajaks noortele.
Rahu leidsin valguse vallas,
teile õnne-rahul soovin!

Kuulake kõik, kes olete siin:
teie minule soovite head,
mina ka teile soovin head,
üksteisele soovime head,
õndsuse väljal me kohtume!

Teile kõigile sooviksin ma
puhast meelt ja pikka elu!
Mõtted võltsist vabastage,
Pääsemise teele minge!

Hüves viibigu see maa,
haigusteta, tülideta!
Viljasaagid suurenegu,
Kõikjal tarkus levigu!

Jumalad ja ussikesed
ja ka teised olevused
olgu vabad piinast-vaevast!
Pääsemine saagu teoks!